

1. И было у Иосафата много богатства и славы; и породнился он с Ахавом.

УПО: І було в Йосафата багато багатства та слави, і він посвоячився з Ахавом.

KJV: Now Jehoshaphat had riches and honor in abundance, and joined affinity with Ahab.

2. И пошел чрез несколько лет к Ахаву в Самарию; и заколол для него Ахав множество скота мелкого и крупного, и для людей, бывших с ним, и склонял его идти на Рамоф Галаадский.

УПО: А по кількох роках пішов він до Ахава до Самарії. І Ахав нарізав багато худоби дрібної та худоби великої йому та народові, що з ним, і намовив його піти на гілеадський Рамот.

KJV: And after certain years he went down to Ahab to Samaria. And Ahab killed sheep and oxen for him in abundance, and for the people that he had with him, and persuaded him to go up with him to Ramothgilead.

3. И говорил Ахав, царь Израильский, Иосафату, царю Иудейскому: пойдешь ли со мною в Рамоф Галаадский? Тот сказал ему: как ты, так и я, как твой народ, так и мой народ: [иду] с тобою на войну!

УПО: І сказав Ахав, цар Ізраїлів, до Йосафата, царя Юдиного: Чи підеш зо мною до гілеадського Рамоту? А той відказав йому: Я як ти, народ мій як твій народ, і буду з тобою на війні.

KJV: And Ahab king of Israel said unto Jehoshaphat king of Judah, Wilt thou go with me to Ramothgilead? And he answered him, I am as thou art, and my people as thy people; and we will be with thee in the war.

4. И сказал Иосафат царю Израильскому: вопросы сегодня, что скажет Господь.

УПО: І сказав Йосафат до Ізраїлевого царя: Вивідай зараз слово Господне!

KJV: And Jehoshaphat said unto the king of Israel, Enquire, I pray thee, at the word of the LORD to day.

5. И собрал царь Израильский пророков четыреста человек и сказал им: идти ли нам на Рамоф Галаадский войною, или удержаться? Они сказали: иди, и Бог предаст [его] в руку царя.

УПО: І зібрав Ізраїлів цар пророків, чотири сотні чоловіка, та й сказав до них: Чи йти нам на війну на гілеадський Рамот, чи занехати? А ті сказали: Іди, і Бог дасть його в цареву руку!

KJV: Therefore the king of Israel gathered together of prophets four hundred men, and said

unto them, Shall we go to Ramothgilead to battle, or shall I forbear? And they said, Go up; for God will deliver it into the king's hand.

6. И сказал Иосафат: нет ли здесь еще пророка Господня? спросим и у него.

УПО: І сказав Йосафат: Чи нема тут іще Господнього пророка, і звернімось до нього.

KJV: But Jehoshaphat said, Is there not here a prophet of the LORD besides, that we might enquire of him?

7. И сказал царь Израильский Иосафату: есть еще один человек, чрез которого можно спросить Господа; но я не люблю его, потому что он не пророчествует обо мне доброго, а постоянно пророчествует худое; это Михей, сын Иемвля. И сказал Иосафат: не говори так, царь.

УПО: І сказав Ізраїлів цар до Йосафата: Є ще один муж, щоб через нього звернутися до Господа. Та я ненавиджу його, бо він не пророкує на мене добре, а по всі дні свої тільки лихе. Це Міхей, син Імлін. А Йосафат відказав: Нехай цар не говорить таке!

KJV: And the king of Israel said unto Jehoshaphat, There is yet one man, by whom we may enquire of the LORD: but I hate him; for he never prophesied good unto me, but always evil: the same is Micaiah the son of Imla. And Jehoshaphat said, Let not the king say so.

8. И позвал царь Израильский одного евнуха, и сказал: сходи поскорее за Михеем, сыном Иемвля.

УПО: І покликав Ізраїлів цар одного евнуха й сказав: Приведи скоріше Міхея, Імлиного сина!

KJV: And the king of Israel called for one of his officers, and said, Fetch quickly Micaiah the son of Imla.

9. Царь же Израильский и Иосафат, царь Иудейский, сидели каждый на своем престоле, одетые в [царские] одежды; сидели на площади у ворот Самарии, и все пророки пророчествовали пред ними.

УПО: А цар Ізраїлів та Йосафат, цар Юдин, сиділи кожен на троні своїм, повбирані в шати; а сиділи вони при вході брами Самарії, а всі пророки пророкували перед ними.

KJV: And the king of Israel and Jehoshaphat king of Judah sat either of them on his throne, clothed in their robes, and they sat in a void place at the entering in of the gate of Samaria; and all the prophets prophesied before them.

10. И сделал себе Седекия, сын Хенааны, железные рога и сказал: так говорит Господь:

сими избодешь Сириян до истребления их.

УПО: А Цідкійя, Кенаанин син, зробив собі залізні роги й сказав: Так сказав Господь: Оцим будеш бодати сиріян аж до вигублення їх!

KJV: And Zedekiah the son of Chenaanah had made him horns of iron, and said, Thus saith the LORD, With these thou shalt push Syria until they be consumed.

11. И все пророки пророчествовали то же, говоря: иди на Рамоф Галаадский; будет успех тебе, и предаст [его] Господь в руку царя.

УПО: І всі пророки пророкували так, говорячи: Виходь до гілеадського Рамоту, і май успіх, і Господь дасть його в цареву руку!

KJV: And all the prophets prophesied so, saying, Go up to Ramothgilead, and prosper: for the LORD shall deliver it into the hand of the king.

12. Посланный, который пошел позвать Михея, говорил ему: вот, пророки единогласно предрекают доброе царю; пусть бы и твое слово было такое же, как каждого из них: изреки и ты доброе.

УПО: А той посланець, що пішов покликати Міхея, говорив до нього, кажучи: Ось слова тих пророків, одноусно звіщають цареві добро. Нехай же буде слово твоє таке, як кожного з них, і ти говоритимеш добре.

KJV: And the messenger that went to call Micaiah spake to him, saying, Behold, the words of the prophets declare good to the king with one assent; let thy word therefore, I pray thee, be like one of theirs, and speak thou good.

13. И сказал Михей: жив Господь, --что скажет мне Бог мой, то изреку я.

УПО: І сказав Міхея: Як живий Господь, те, що скаже Господь, тільки те говоритиму!

KJV: And Micaiah said, As the LORD liveth, even what my God saith, that will I speak.

14. И пришел он к царю, и сказал ему царь: Михей, идти ли нам войной на Рамоф Галаадский, или удержаться? И сказал тот: идите, будет вам успех, и они преданы будут в руки ваши.

УПО: І прийшов він до царя, а цар сказав до нього: Міхею, чи йти на війну до гілеадського Рамоту, чи занехати? А той відказав: Вийдіть, і будете мати успіх, і вони будуть дані в вашу руку.

KJV: And when he was come to the king, the king said unto him, Micaiah, shall we go to Ramothgilead to battle, or shall I forbear? And he said, Go ye up, and prosper, and they shall be delivered into your hand.

15. И сказал ему царь: сколько раз мне заклинать тебя, чтобы ты не говорил мне ничего, кроме истины, во имя Господне?

УПО: І сказав йому цар: Аж скільки разів я запрягаю тебе, що ти не говоритимеш мені нічого, тільки правду в Ім'я Господа?

KJV: And the king said to him, How many times shall I adjure thee that thou say nothing but the truth to me in the name of the LORD?

16. Тогда [Михей] сказал: я видел всех сынов Израиля, рассеянных по горам, как овец, у которых нет пастыря, --и сказал Господь: нет у них начальника, пусть возвратятся каждый в дом свой с миром.

УПО: А той відказав: Я бачив усього Ізраїля, розпорошеного по горах, немов вівці, що не мають пастуха. І сказав Господь: Немає в них пана, нехай вернуться з миром кожен до дому свого!

KJV: Then he said, I did see all Israel scattered upon the mountains, as sheep that have no shepherd: and the LORD said, These have no master; let them return therefore every man to his house in peace.

17. И сказал царь Израильский Иосафату: не говорил ли я тебе, что он не пророчествует о мне доброго, а только худое?

УПО: І сказав Ізраїлів цар до Йосафата: Чи ж не казав я тобі, він не буде пророкувати мені доброго, а тільки лихе?

KJV: And the king of Israel said to Jehoshaphat, Did I not tell thee that he would not prophesy good unto me, but evil?

18. И сказал [Михей]: так послушайте слово Господне: я видел Господа, сидящего на престоле Своем, и все воинство небесное стояло по правую и по левую руку Его.

УПО: А Міхей відказав: Тому послушайте Господнього слова: Бачив я Господа, що сидів на престолі Своїм, а все небесне військо стояло по правиці Його та по лівиці Його.

KJV: Again he said, Therefore hear the word of the LORD; I saw the LORD sitting upon his throne, and all the host of heaven standing on his right hand and on his left.

19. И сказал Господь: кто увлек бы Ахава, царя Израильского, чтобы он пошел и пал в Рамофе Галаадском? И один говорил так, другой говорил иначе.

УПО: І сказав Господь: Хто намовить Ахава, Ізраїлевого царя, і він вийде й упаде в гілеадському Рамоті? І говорили: той говорив так, а той говорив так.

KJV: And the LORD said, Who shall entice Ahab king of Israel, that he may go up and fall at Ramothgilead? And one spake saying after this manner, and another saying after that manner.

20. И выступил один дух, и стал пред лицом Господа, и сказал: я увлеку его. И сказал ему Господь: чем?

УПО: І вийшов дух, і став перед Господнім лицем та й сказав: Я намовлю його! І сказав йому Господь: Чим?

KJV: Then there came out a spirit, and stood before the LORD, and said, I will entice him. And the LORD said unto him, Wherewith?

21. Тот сказал: я выйду, и буду духом лжи в устах всех пророков его. И сказал Он: ты увлечешь его, и успеешь; пойд и сделай так.

УПО: А той відказав: Я вийду й стану духом неправди в устах усіх його пророків. А Господь сказав: Ти намовиш, а також переможеш; вийди та й зроби так!

KJV: And he said, I will go out, and be a lying spirit in the mouth of all his prophets. And the Lord said, Thou shalt entice him, and thou shalt also prevail: go out, and do even so.

22. И теперь, вот попустил Господь духу лжи [войти] в уста сих пророков твоих, но Господь изрек о тебе недоброе.

УПО: А тепер оце Господь дав духа неправди в уста оцих твоїх пророків, і Господь говорив на тебе недобре...

KJV: Now therefore, behold, the LORD hath put a lying spirit in the mouth of these thy prophets, and the LORD hath spoken evil against thee.

23. И подошел Седекия, сын Хенааны, и ударил Михея по щеке, и сказал: по какой это дороге отошел от меня Дух Господень, чтобы говорить в тебе?

УПО: І підійшов Цідкійя, Кенаанин син, і вдарив Міхея по щоці та й сказав: Кудою це перейшов Дух Господній від мене, щоб говорити з тобою?

KJV: Then Zedekiah the son of Chenaanah came near, and smote Micaiah upon the cheek, and said, Which way went the Spirit of the LORD from me to speak unto thee?

24. И сказал Михей: вот, ты увидишь [это] в тот день, когда будешь бегать из комнаты в комнату, чтобы укрыться.

УПО: А Міхей відказав: Ось ти побачиш це того дня, коли ввійдеш до внутрішньої кімнати, щоб сховатися...

KJV: And Micaiah said, Behold, thou shalt see on that day when thou shalt go into an inner chamber to hide thyself.

25. И сказал царь Израильский: возьмите Михея и отведите его к Амону

градоначальнику и к Иоасу, сыну царя,

УПО: І сказав Ізраїлів цар: Візьміть Міхея, і відведіть його до Амона, зверхника міста, та до Йоаша, царевого сина,

KJV: Then the king of Israel said, Take ye Micaiah, and carry him back to Amon the governor of the city, and to Joash the king's son;

26. и скажите: так говорит царь: посадите этого в темницу и кормите его хлебом и водою скудно, доколе я не возвращусь в мире.

УПО: та й скажете: Отак сказав цар: Посадіть оцього до в'язничного дому, і давайте йому їсти скупко хліба й скупко води, аж поки я не вернуся з миром.

KJV: And say, Thus saith the king, Put this fellow in the prison, and feed him with bread of affliction and with water of affliction, until I return in peace.

27. И сказал Михей: если ты возвратишься в мире, то не Господь говорил чрез меня. И сказал: слушайте [это], все люди!

УПО: А Міхей відказав: Якщо справді вернешся ти з миром, то не говорив Господь через мене. І до того сказав: Слухайте це, усі люди!

KJV: And Micaiah said, If thou certainly return in peace, then hath not the LORD spoken by me. And he said, Hearken, all ye people.

28. И пошел царь Израильский и Иосафат, царь Иудейский, к Рамофу Галаадскому.

УПО: І вийшов Ізраїлів цар та Йосафат, цар Юдин, до гілеадського Рамоту.

KJV: So the king of Israel and Jehoshaphat the king of Judah went up to Ramothgilead.

29. И сказал царь Израильский Иосафату: я переоденусь и вступлю в сражение, а ты надень свои [царские] одежды. И переоделся царь Израильский, и вступили в сражение.

УПО: І сказав Ізраїлів цар до Йосафата: Я переберуся й піду на бій, а ти вбери свої шати! І перебрався Ізраїлів цар, і пішли на бій.

KJV: And the king of Israel said unto Jehoshaphat, I will disguise myself, and I will go to the battle; but put thou on thy robes. So the king of Israel disguised himself; and they went to the battle.

30. И царь Сирийский повелел начальникам колесниц, бывших у него, сказал: не сражайтесь ни с малым, ни с великим, а только с одним царем Израильским.

УПО: А сирійський цар наказав зверхникам своїх колесниць, говорячи: Не воюйте ні з малим, ні з великим, а тільки з самим Ізраїлевим царем!

KJV: Now the king of Syria had commanded the captains of the chariots that were with him, saying, Fight ye not with small or great, save only with the king of Israel.

31. И когда увидели Иосафата начальники колесниц, то подумали: это царь Израильский, --и окружили его, чтобы сразиться с ним. Но Иосафат закричал, и Господь помог ему, и отвел их Бог от него.

УПО: І сталося, як зверхники колесниць побачили Йонатана, то вони сказали: Це Ізраїлів цар! І вони оточили його, щоб воювати. І закричав Йосафат, і Господь допоміг йому, і Бог звабив їх від нього.

KJV: And it came to pass, when the captains of the chariots saw Jehoshaphat, that they said, It is the king of Israel. Therefore they compassed about him to fight: but Jehoshaphat cried out, and the LORD helped him; and God moved them to depart from him.

32. И когда увидели начальники колесниц, что [это] не был царь Израильский, то поворотили от него.

УПО: І сталося, як зверхники колесниць побачили, що це не Ізраїлів цар, то повернули від нього.

KJV: For it came to pass, that, when the captains of the chariots perceived that it was not the king of Israel, they turned back again from pursuing him.

33. Между тем один человек случайно натянул лук свой, и ранил царя Израильского сквозь швы лат. И сказал он вознице: повороти назад, и вези меня от войска, ибо я ранен.

УПО: А один чоловік знехотя натягнув лука, та й ударив Ізраїлевого царя між підв'язанням пояса та між панцерем. А той сказав візникові: Заверни назад, і випровадь мене від війська, бо я ранений...

KJV: And a certain man drew a bow at a venture, and smote the king of Israel between the joints of the harness: therefore he said to his chariot man, Turn thine hand, that thou mayest carry me out of the host; for I am wounded.

34. Но сражение в тот день усилилось; и царь Израильский стоял на колеснице напротив Сириян до вечера и умер на закате солнца.

УПО: І збільшився бій того дня, а Ізраїлів цар був поставлений на колесниці проти сиріян аж до вечора. І помер він під час заходу сонця...

KJV: And the battle increased that day: howbeit the king of Israel stayed himself up in his chariot against the Syrians until the even: and about the time of the sun going down he died.